

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. oktober 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Mia Schumacher
Sagsnr.: 2015-0037-0134
Dok.: 1767494

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 55 vedrørende forslag til lov om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning (L 29), som Europaudvalget har stillet til justitsministeren den 20. oktober 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 55 fra Folketingets Europaudvalg vedrørende forslag til lov om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning (L 29):

”Ministeren bedes redegøre for kriterierne for tilladelse til beslaglæggelse i samtlige øvrige 27 EU-lande sammenlignet med de danske regler.”

Svar:

1. Reglerne om beslaglæggelse i dansk lovgivning findes i retsplejelovens kapitel 74 (§§ 801-807 f).

De almindelige betingelser for beslaglæggelse over for en mistænkt er fastsat i retsplejelovens § 802. Der sondres mellem beslaglæggelse af genstande, som en mistænkt har rådighed over, gods, som en mistænkt ejer, og en mistænks formue eller en del heraf.

Der kan foretages beslaglæggelse af genstande, som en mistænkt har rådighed over, såfremt (1) den pågældende med rimelig grund er mistænkt (*mistankekravet*) for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale (*kriminalitetskravet*), og (2) der er grund til at antage (*indikationskravet*), at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage. Der kan foretages beslaglæggelse af gods, som en mistænkt ejer, såfremt (1) den pågældende med rimelig grund er mistænkt (*mistankekravet*) for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale (*kriminalitetskravet*), og (2) beslaglæggelse anses for nødvendig (*indikationskravet*) for at sikre det offentlige krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., bødekraft eller forurettedes krav på erstatning i sagen. Endelig kan der ske beslaglæggelse af en mistænks hele formue eller en del af denne, herunder formue, som den mistænkte senere måtte erhverve, såfremt (1) tiltale er rejst for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover (*kriminalitetskravet*), og (2) tiltalte har unddraget sig videre forfølgning i sagen.

Det følger af retsplejelovens § 806, stk. 2, at afgørelse om bl.a. beslaglæggelse træffes af retten efter politiets begæring. Efter stk. 4 kan politiet, såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, som udgangspunkt træffe beslutning om beslaglæggelse. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse

afgør, om indgrebet kan godkendes. Inden retten træffer afgørelse i den forbindelse, skal der være givet den, mod hvem indgrebet retter sig, adgang til at udtale sig, jf. stk. 6. Afgørelse om beslaglæggelse træffes af politiet, såfremt den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet, jf. stk. 8.

2. Vedrørende reglerne om beslaglæggelse i de øvrige 27 EU-medlemsstater kan spørgsmålet kun besvares fyldestgørende ved at indhente en udtalelse fra de relevante myndigheder i disse medlemslande.

Det er Justitsministeriets erfaring, at en anmodning til Udenrigsministeriet om tilvejebringelse af oplysninger om retstilstanden i andre lande kan være ressource- og tidskrævende. Da der kan gå nogen tid før de ønskede oplysninger foreligger, har Justitsministeriet henset til fristen for besvarelsen af spørgsmålet ikke fundet anledning til at anmode Udenrigsministeriet om at tilvejebringe de i spørgsmålet ønskede oplysninger fra de øvrige EU-medlemslande til brug for besvarelsen af nærværende spørgsmål.